

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (dešimtoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. balandžio 30 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Direktyva 77/388/EEB – 10 straipsnio 2 dalies pirma ir trečia pastraipos, 17 straipsnio 1 dalis ir 18 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa – Direktyva 2006/112/EB – 63 straipsnis, 64 straipsnio 1 dalis, 66 straipsnio pirmos pastraipos a–c punktai, 167 straipsnis ir 179 straipsnio pirma pastraipa – Paslauga, suteikta prieš Vengrijai stojant į Europos Sąjungą – Tikslios šios paslaugos kainos nustatymas po stojimo – Su šia paslauga susijusi sąskaita faktūra, išrašyta ir apmokėta po stojimo – Teisės atskaitė pagal šią sąskaitę faktūrą nesuteikimas dėl senaties – Teisingumo Teismo jurisdikcija“

Byloje C-258/19

dėl *Kúria* (Aukščiausiasis Teismas, Vengrija) 2019 m. kovo 7 d. nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo 2019 m. kovo 27 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft.

prieš

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

TEISINGUMO TEISMAS (dešimtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas I. Jarukaitis (pranešėjas), teisėjai M. Ilešič ir C. Lycourgos,

generalinį advokatą J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Vengrijos vyriausybės, atstovaujamos M. Z. Fehér ir G. Koós,
- Europos Komisijos, atstovaujamos L. Havas ir J. Jokubauskaitės,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės

vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, 1977, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23) (toliau – Šeštoji direktyva) ir 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1) išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft.* (toliau – *Eurovia*) ir *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága* (Nacionalinės mokesčių ir muitų administracijos Skundų direkcija, Vengrija) (toliau – mokesčių administratorius) ginčų dėl pastarojo sprendimo dėl senaties nesuteikti *Eurovia* teisės atskaityti pirkimo pridėtinės vertės (PVM) mokesčio teisėtumo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Šeštoji direktyva

3 Šeštosios direktyvos 10 straipsnyje buvo nustatyta:

„1. a) „Apmokestinimo momentas“ – tai įvykis, dėl kurio susidaro apmokestinimui būtinose teisinėse sąlygose.

b) Mokestis tampa „apskaičiuotinas“, kai mokesčio administratorius pagal tuo metu galiojantį įstatymą įgyja teisę reikalauti mokesčio iš asmens, kuris tą mokestį turi sumokėti, nors mokėjimo terminas gali būti ir atidėtas.

2. Apmokestinimo momentas įvyksta ir mokestis tampa apskaičiuotinas, kai prekės pristatomos ar paslaugos atliekamos. Laikoma, kad <...> paslaugos, už kurias sąskaitos pateikiamos ir apmokamos per keletą kartų iš eilės, yra <...> atliktos tuomet, kai baigiasi ataskaitinis laikotarpis, su kuriuo yra susijusios sąskaitos ir apmokėjimas.

<...>

Nukrypdamos nuo aukščiau nurodytų nuostatų, valstybės narės gali numatyti, kad tam tikrą sandorį ar tam tikrą apmokestinamąjį asmenį kategoriją atveju mokestis tampa apskaičiuotinas:

- ne vėliau kaip išrašant sąskaitą faktūrą ar dokumentą, lygiavertę sąskaitai faktūrai, arba
- ne vėliau kaip gaunant kainą, arba
- kai neišrašoma nei sąskaita faktūra, nei jai lygiavertis dokumentas, arba jis išrašomas per vėlai, – per tam tikrą nurodytą laikotarpį, skaičiuojant nuo apmokestinimo momento.

<...>“

4 Šios direktyvos 17 straipsnyje buvo numatyta:

„1. Teisė atskaityti mokestį atsiranda tuomet, kai atskaitytinas mokestis tampa apskaičiuotinas.

2. Tiek, kiek prekės ir paslaugos apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, apmokestinamas asmuo turi turėti teisę iš mokesčio, kurį jis turi sumokėti, atskaityti:

a) [PVM], apskaičiuot? ar sumok?t? už kito apmokestinamojo asmens jam patiektas prekes ir suteiktas paslaugas;

<...>“

5 Min?tos direktyvos 18 straipsnyje buvo nurodyta:

„1. Kad gal?t? pasinaudoti teise ? atskait?, apmokestinamasis asmuo privalo:

a) kai atskaitoma vadovaujantis 17 straipsnio 2 dalies a punkto nuostatomis – tur?ti <...> s?skait? fakt?r?;

<...>

2. Apmokestinamasis asmuo mokes? atskaito iš visos per tam tikr? laikotarp? apskai?iuotos prid?tin?s vert?s mokes?io sumos atimdamas vis? mokes?io sum?, kuri? per t? pat? laikotarp? jis ?gijo teis? atskaityti, ir gali ta teise pasinaudoti pagal 1 dalies nuostatas.

<...>“

Direktyva 2006/112

6 Direktyvos 2006/112 411 straipsnio 1 dalyje, be kita ko, numatyta, kad Šeštoji direktyva panaikinama. Pagal šio straipsnio 2 dal? nuorodos ? Šešt?j? direktyv? laikomos nuorodomis ? atitinkamas Direktyvos 2006/112 nuostatas.

7 Direktyvos 2006/112 62 straipsnio 1 ir 2 punktuose pakartojami Šeštosios direktyvos 10 straipsnio 1 dalies atitinkamai a ir b punktai. Direktyvos 2006/112 63 straipsnis yra identiškas min?to 10 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirmojo sakinio turiniui, o Direktyvos 2006/112 64 straipsnio 1 dalyje be esmini? pakeitim? perimtas šios pirmos pastraipos antrojo sakinio turinys; Direktyvos 2006/112 66 straipsnio pirmos pastraipos a–c punktuose pateikti iš esm?s tie patys paaiškinimai kaip esantys Šeštosios direktyvos 10 straipsnio 2 dalies tre?ios pastraipos pirmoje–tre?ioje ?traukose.

8 Direktyvos 2006/112 167 straipsnis yra identiškas Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 1 dalies turiniui, o Direktyvos 2006/112 168 straipsnis iš esm?s atitinka šio 17 straipsnio 2 dalies a punkt?.

9 Direktyvos 2006/112 178 straipsnis ir 179 straipsnio pirma pastraipa iš esm?s pakartoja Šeštosios direktyvos atitinkamai 18 straipsnio 1 dalies a punkto ir 18 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos nuostatas.

Vengrijos teis?

10 Tuo metu, kai buvo suteiktos pagrindin?je byloje aptariamoms paslaugoms, galiojusios redakcijos *Az általános forgalmi adórol szoló 1992. évi LXXIV. törvény* (1992 m. Prid?tin?s vert?s mokes?io ?statymas Nr. LXXIV) (*Magyar Közlöny* 1992/128 (XII. 19.)) (toliau – ankstesnis PVM ?statymas) 16 straipsnyje buvo numatyta:

„1. Preki? tiekimo ar paslaug? teikimo atveju – išskyrus 17 ir 18 straipsniuose numatytas išimtis – prievol? apskai?iuoti PVM atsiranda ?vykdymo arba dalinio ?vykdymo momentu (<...> ?vykdymas).

2. Išskyrus atvejus, kai šiame ?statyme numatyta kitaip, nustatant ?vykdymo moment? turi b?ti

taikomos Civilinio kodekso nuostatos.“

11 Ankstesnio PVM ?statymo 32 straipsnyje buvo nustatyta:

„1. 34 straipsnyje nurodytas apmokestinamasis asmuo turi teis? iš mok?tino mokes?io atskaityti:

a) mokes?io sum?, kuri? jis, ?sigydamas preki? ar gaudamas paslaug?, sumok?jo kitam apmokestinamajam asmeniui, ?skaitant – pertvarkymo atveju – šio apmokestinamojo asmens pirmtak?, arba kitam apmokestinamajam asmeniui, kuriam taikomas Supaprastinto pelno mokes?io ?statymas; <...>“

12 Ankstesnio PVM ?statymo 35 straipsnyje buvo nustatyta:

„1. Jeigu Mokes?io kodekse nenustatyta kitaip, teise ? atskait? paprastai galima pasinaudoti tik tuo atveju, jeigu turima dokument?, kurie patikimai patvirtina apskai?iuot? pirkimo PVM sum?. Tokiais dokumentais laikomos:

a) s?skaitos fakt?ros, taip pat supaprastintos s?skaitos fakt?ros (32 straipsnio 1 dalies a ir g punkt? atveju); <...>“

13 Tuo metu, kai pagrindin?je byloje buvo išrašyta s?skaita fakt?ra, galiojusios redakcijos *Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény* (2007 m. Prid?tin?s vert?s mokes?io ?statymas Nr. CXXVII) (*Magyar Közlöny* 2007/155 (XI. 16.)) (toliau – PVM ?statymas) 55 straipsnio 1 dalyje buvo numatyta, kad „[p]rievo? apskai?iuoti mokest? atsiranda tuo momentu, kai realiai ?vykdomas apmokestinamasis sandoris (toliau – ?vykdymas)“.

14 PVM ?statymo 119 straipsnio 1 dalyje buvo nurodyta: „[i]šskyrus atvejus, kai šiame ?statyme nustatyta kitaip, teis? ? mokes?io atskait? atsiranda, kai reikia nustatyti mok?tin? mokest?, atitinkant? pirkimo PVM (120 straipsnis)“.

15 PVM ?statymo 120 straipsnyje buvo numatyta:

„Jeigu prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja arba kitaip eksploatuoja savo apmokestinamosiems prek?ms tiekti arba paslaugoms teikti, jis turi teis? iš mokes?io, kur? sumok?ti jam tenka prievol?, atskaityti:

a) mokest?, kur? ?sigyjant prekes arba paslaugas jam apskai?iavo bet kuris kitas apmokestinamasis asmuo, ?skaitant visus asmenis arba subjektus, kuriems taikomas supaprastintas pelno mokestis; <...>“

16 PVM ?statymo 127 straipsnyje buvo nustatyta:

„1. Galimyb? pasinaudoti teise ? atskait? susieta su objektyvia s?lyga, kad apmokestinamasis asmuo asmeniškai privalo tur?ti:

a) 120 straipsnio a punkte numatytu atveju – jo vardu išrašyt? s?skait? fakt?r?, kaip ?rodym? apie ?vykdyt? sandor?; <...>“

17 *Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény* (2003 m. ?statymas Nr. XCII d?l Apmokestinimo kodekso) (*Magyar Közlöny* 2003/131 (XI. 14.)) 164 straipsnyje numatyta:

„1. Teis?s apskai?iuoti mokest? senatis sueina pasibaigus penkeriems metams, skai?iuojamiems nuo paskutin?s kalendorini? met?, kuriais tur?jo b?ti pateikta mokes?io deklaracija ar pranešimas apie mok?tin? mokest? arba kuriais, negavus deklaracijos ar

pranešimo, mokestis tur?jo b?ti sumok?tas, dienos. Jeigu šiame ?statyme nenustatyta kitaip, teis?s prašyti valstyb?s pagalbos ir teis?s prašyti gr?žinti permokas senatis sueina pasibaigus penkeriems metams, skai?iuojamiems nuo paskutin?s kalendorini? met?, kuriais tokios teis?s atsirado, dienos.“

Pagrindin? byla ir prejudiciniai klausimai

18 1996 m. lapkri?io 12 d. ir 1997 m. rugs?jo 17 d. *Eurovia* su viena prekybos bendrove (toliau – rangovas) sudar? rangos sutartis d?l darb?, susijusi? su oro telekomunikacij? tinklais, atlikimo. Kadangi kilo *Eurovia* ir rangovo gin?as d?l kainos, *Eurovia* pastarajam sumok?jo tik jos dal?.

19 Tuomet rangovas prad?jo teismo proces?; jis baig?si 2004 m. rugs?jo 17 d. *F?városi Ítéltábla* (Sostin?s Budapešto regiono apeliacinis teismas, Vengrija) sprendimu; iš *Eurovia* buvo priteista 19 703 394 Vengrijos forint? (HUF) (maždaug 59 000 EUR) ir pal?kanos; tas sprendimas buvo patvirtintas 2010 m. spalio 5 d. *Legfels?bb Bíróság* (Aukš?iausiasis Teismas, Vengrija) sprendimu. Baigiantis vykdymo proced?rai, *Eurovia* sumok?jo ši? sum?.

20 2011 m. birželio 15 d. rangovas *Eurovia* prašymu išraš? s?skait? fakt?r?, joje 2011 m. birželio 6 d. buvo nurodyta kaip pagrindin?je byloje aptariamo sandorio ?vykdymo data. Remdamasi šia s?skaita fakt?ra *Eurovia* savo deklaracijoje už 2011 m. antr?j? ketvirt? atskait? 3 940 679 HUF (maždaug 11 800 EUR) PVM.

21 Atlik?s išankstin? mok?jimo patikrinim? mokes?i? administratorius konstatavo, kad *Eurovia* nepagr?stai atliko ši? atskait?, ir skyr? jai 394 000 HUF (maždaug 1 200 EUR) mokestin? baud?. Mokes?i? administratoriaus teigimu, pagal ankstesnio PVM ?statymo 36 straipsnio 1 dalies a punkt? ir 16 straipsnio 15 dal? senaties termino eigos pradžia laikytina 2004 m. gruodžio 31 d., tod?l teis?s prašyti gr?žinti pirkimo PVM senatis su?jo 2009 m. gruodžio 31 d.

22 Pasibaigus teisminiam procesui, kur? *Eurovia* inicijavo d?l min?to sprendimo, j? *Kúria* (anks?iau – *Legfels?bb Bíróság*) (Aukš?iausiasis Teismas, Vengrija) panaikino 2014 m. priimtu sprendimu, motyvuodamas tuo, kad ankstesnio PVM ?statymo 16 straipsnio 15 dalis netaikytina ir pagrindin?je byloje aptariamo sandorio ?vykdymo data turi b?ti nustatoma pagal bendr?sias ?statymo nuostatas.

23 Per naujai vykdyt? proced?r? mokes?i? administratorius, remdamasis 2004 m. rugs?jo 17 d. *F?városi Ítéltábla* (Sostin?s Budapešto regiono apeliacinis teismas) sprendimu, nustat?, kad pagrindin?je byloje aptariamo sandorio ?vykdymo data yra 1998 m. lapkri?io 16 d., ir nusprend? nesuteikti teis?s ? PVM atskait? d?l to, kad šiai teisei yra su?jusi senatis, nes pagal ankstesn? PVM ?statym? teis?s ? mokes?io atskait? atsiradimo data buvo susieta su data, kuri? šis mokestis tampa apskai?iuotinas prek? tiek?jui ar paslaug? teik?jui. Jis pažym?jo: kadangi pagrindin?je byloje aptariamas sandoris faktiškai buvo ?vykdytas 1998 m. lapkri?io 16 d., rangovo s?skaitoje fakt?roje nurodyta data yra klaidinga, nes sandorio „?vykdymo“ s?voka reiškia ne apmok?jimo už sandor?, o konkretaus jo ?vykdymo dat?.

24 *Eurovia* apskund? š? nauj?j? sprendim?; skunde, be kita ko, tvirtino, kad teis? ? PVM atskait? neatsiranda tol, kol nepateikta s?skaita fakt?ra. Šis skundas pirmojoje instancijoje buvo atmestas, be kita ko, motyvuojant b?tent tuo, kad negin?ijama, jog rangovas ?vykd? ?sipareigojimus pagal sutartis, kurias nuo 1998 m. buvo sudar?s su *Eurovia*, tod?l mokes?i? administratorius pagr?stai nusprend?, kad teisei ? PVM atskait? yra su?jusi senatis.

25 *Eurovia* pateik? kasacin? skund? *Kúria* (Aukš?iausiasis Teismas), t. y. prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusiam teismui; skunde, be kita ko, tvirtino, kad, nesant s?skaitos fakt?ros, negal?jo pasinaudoti teise ? PVM atskait?, senaties termino eiga neprasideda tol, kol

nevykdytos pasinaudojimo šia teise slygos, ir bent netikrumas dėl reikalavimo sumos sutrukdė vykdyti prievolę pateikti sąskaitą faktūrą. Mokesčių administratorius prašė atmesti kasacinę skundą.

26 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar, kilus šalių ginčui dėl to, kokia kaina turi būti nurodyta sąskaitoje faktūroje, jeigu ši kaina buvo nustatyta teismo sprendimu ir sąskaita faktūra buvo išrašyta tik faktiškai sumokėjus šią kainą, galima neatsižvelgti? Šeštojoje direktyvoje ir Direktyvoje 2006/112 esančių taisyklių, susijusių su atitinkamo sandorio vykdymu ir jo apmokestinimu, ir ar galima netaikyti nacionalinės teisės normos teisės? PVM atskaitę senaties srityje.

27 Nagrinėjamo atveju dėl šalių ginčo sąskaita faktūra buvo išrašyta tik 2011 m. Todėl tas teismas mano, kad *Eurovia* teisės? PVM atskaitę galėjo atsirasti tik tuo metu ir terminas pasinaudoti šia teise? atskaitę turėtų būti skaičiuojamas nuo tada, kai pagrindinėje byloje aptariama PVM suma buvo sumokėta? valstybės išdė ir išrašyta sąskaita faktūra. Mokesčių administratoriaus pozicija jam atrodo prieštaraujanti PVM neutralumo principui, nes pasinaudoti teise? PVM atskaitę neleidžiama dėl siauro aiškinimo, kas yra sandorio?vykdymo data, ir neatsižvelgiama? šios bylos ypatumus.

28 Jam taip pat kyla klausimas, ar tai, kad *Eurovia* savanoriškai nevykdė prievolės sumokėti (dėl to sąskaita faktūra buvo išrašyta vėliau), gali turėti?takos jos naudojimuisi teise? PVM atskaitę.

29 Šiomis aplinkybėmis *Kúria* (Aukščiausiasis Teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar mokesčių neutralumo principas ir formalios teisės? PVM atskaitę reikalavimai draudžia valstybės narės praktiką, pagal kurią, norint pasinaudoti teise? mokesčio atskaitę, atsižvelgiama tik? apmokestinimo momentą, bet neatsižvelgiama? tai, kad?vykdymo apimtis buvo šalių civilinio ginčo, kuris buvo išspręstas teismo keliu, dalykas ir kad sąskaita faktūra buvo išrašyta tik paskelbus galutinį sprendimą??

2. Jeigu atsakymas būtų teigiamas, ar galima netaikyti pasinaudojimo teise? [PVM atskaitę] senaties termino, kuris pagal valstybės narės teisės aktus yra penkeri metai nuo tada, kai buvo suteiktos paslaugos?

3. Jeigu atsakymas būtų teigiamas, ar pasinaudojimui teise? [PVM] atskaitę turi?takos atsižvelgimas (turint omenyje nagrinėjamo atvejo aplinkybes)? tai, kad galutiniu sprendimu nustatyta mokėtina kaina buvo sumokėta tik po to, kai rangovas inicijavo vykdymo procedūrą, t. y. priešžastis, dėl kurios sąskaita faktūra buvo išrašyta tik po to, kai pasibaigė senaties terminas?“

Dėl Teisingumo Teismo jurisdikcijos

30 Remiantis suformuluota jurisprudencija, Teisingumo Teismas turi jurisdikciją aiškinti Sąjungos teisę tik tiek, kiek tai susiję su jos taikymu naujoje valstybėje narėje nuo šios?stojimo? Europos Sąjungos dienos (2006 m. sausio 10 d. Sprendimo *Ynos*, C-302/04, EU:C:2006:9, 36 punktą ir 2018 m. birželio 27 d. Sprendimo *Varna Holideis*, C-364/17, EU:C:2018:500, 17 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

31 Iš to, be kita ko, matyti, kad Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos aiškinti Sąjungos direktyvų dėl PVM, jei nagrinėjamas mokesčių išieškojimo laikotarpis yra iki atitinkamos valstybės narės stojimo į Sąjungą (2018 m. birželio 27 d. Sprendimo *Varna Holideis*, C-364/17, EU:C:2018:500, 18 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

32 Kaip nurodyta prašyme priimti prejudicinį sprendimą, paslaugos, dėl kurių buvo pasinaudota pagrindinėje byloje aptariama teise į PVM atskaitą, buvo suteiktos 1998 m. lapkričio 16 d., t. y. prieš Vengrijai stojant į Sąjungą 2004 m. gegužės 1 d.

33 Primintina, kad pagal Šeštosios direktyvos 10 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirmąjį sakinį ir Direktyvos 2006/112 63 straipsnio apmokestinimo momentas vyksta ir prievolė apskaituoti PVM atsiranda atlikus prekių tiekimą ar paslaugų teikimą.

34 Vadinasi, darant prielaidą, kad pagrindinėje byloje aptariamoms paslaugoms buvo taikomos tokios teisės normos, kaip numatytos Šeštojoje direktyvoje, ši paslauga buvo suteikta ir prievolė apskaituoti PVM atsirado prieš Vengrijai stojant į Sąjungą (pagal analogiją žr. 2018 m. birželio 27 d. Sprendimo *Varna Holideis*, C-364/17, EU:C:2018:500, 21 punktą).

35 Pirma, reikia pridurti, kad nematyti, jog pagal Šeštosios direktyvos 10 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos antrąjį sakinį arba Direktyvos 2006/112 64 straipsnio 1 dalį dėl minėtų paslaugos būtų buvusios pateiktos sąskaitos ar atlikti mokėjimai, kurie leistų manyti, kad ta pati paslauga buvo suteikta tuo metu, kai pasibaigė laikotarpis, su kuriuo susijusi kiekviena sąskaita ar mokėjimas.

36 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad iš pradžių *Eurovia* už pagrindinėje byloje aptariamą paslaugą sumokėjo tik dalį kainos, o visą kainą sumokėjo tik 2010 m., po to, kai visa mokėtina už paslaugą suma galutinai buvo nustatyta teismo keliu. Vis dėlto iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagrindinėje byloje nereikia išspręsti klausimo, ar tokioms aplinkyboms gali būti taikomos šios nuostatos; ji susijusi su klausimu, ar mokesčių administratorius pagrįstai nusprendė, kad senaties termino, kiek tai susiję su *Eurovia* teise atskaityti už šią paslaugą sumokėtą PVM, eiga galėjo prasidėti prieš tai, kai *Eurovia* buvo išrašyta atitinkama sąskaita faktūra.

37 Vadinasi, tai, kad *Eurovia* visą už pagrindinėje byloje aptariamą paslaugą mokėtiną sumą sumokėjo tik 2011 m., neturi įtakos šio sprendimo 34 punkte padarytai išvadai.

38 Antra, iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą nematyti, kad pagrindinėje byloje būtų nagrinėjama situacija, kaip nurodyta Šeštosios direktyvos 10 straipsnio 2 dalies trečiojo pastraipos pirmoje–trečiojoje traukose ir Direktyvos 2006/112 66 straipsnio pirmos pastraipos a–c punktuose, kuriai susiklosčius, vadovaujantis nacionalinės teisės nuostata, priimta remiantis viena iš šių nuostatų, prievolė apskaituoti mokesčių grindžiama sąskaitos faktūros pateikimu, mokėtiną sumą gavimu arba nustatyto termino nuo apmokestinimo momento pasibaigimu.

39 Dėl Šeštojoje direktyvoje ir Direktyvoje 2006/112 numatytos teisės į PVM atskaitą pažymėtina, kad ši teisė tiek materialioju, tiek laiko aspektais yra tiesiogiai susijusi su prievole apskaituoti už prekes ir paslaugas mokėtiną ar sumokėtą pirkimo PVM (šiuo klausimu žr. 2018 m. birželio 27 d. Sprendimo *Varna Holideis*, C-364/17, EU:C:2018:500, 22 punktą).

40 Apmokestinamųjų asmenų teisė atskaityti iš PVM, kurį sumokėti jie turi prievolę, mokėtiną ar sumokėtą PVM už gautas prekes ir paslaugas yra pagrindinis Sąjungos teisės nustatytos bendros PVM sistemos principas. Kaip ne kartą yra pažymėjus Teisingumo Teismas, teisė į atskaitą, kuri buvo numatyta Šeštosios direktyvos 17–20 straipsniuose ir kuri šiuo metu numatyta

Direktyvos 2006/112 167 ir paskesniuose straipsniuose, yra sudedamoji PVM sistemos dalis ir iš esmės negali būti ribojama. Konkrečiai kalbant, ši teisė taikoma nedelsiant dėl visų mokesčių, sumokėtų sudarant pirkimo sandorius (žr. 2010 m. liepos 29 d. Sprendimo *Profaktor Kulesza, Frankowski, Jóźwiak, Orłowski*, C-188/09, EU:C:2010:454, 19 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; taip pat 2018 m. birželio 27 d. Sprendimo *Varna Holideis*, C-364/17, EU:C:2018:500, 23 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

41 Kaip buvo numatyta Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 1 dalyje ir 18 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje, kuri esmė buvo perimta iš Direktyvos 2006/112 167 straipsnio ir 179 straipsnio pirmą pastraipį, teise iš PVM atskaitė iš principo naudojama tuo pačiu laikotarpiu, kuriuo ši teisė atsirado, t. y. tuomet, kai atsiranda prievolė apskaituoti mokesčius (šiuo klausimu žr. 2008 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Ecotrade*, C-95/07 ir C-96/07, EU:C:2008:267, 41 punktą ir 2018 m. birželio 27 d. Sprendimo *Varna Holideis*, C-364/17, EU:C:2018:500, 24 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

42 Tuo remiantis darytina išvada, kad pagal šio sprendimo 30 ir 31 punkte primintą jurisprudenciją Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos atsakyti į klausimus, jeigu jie pateikti dėl teisės atskaitė, susijusios su paslaugos suteikimu prieš Vengrijai stojant Sąjungai, gyvendinimo (pagal analogiją žr. 2018 m. birželio 27 d. Sprendimo *Varna Holideis*, C-364/17, EU:C:2018:500, 25 punktą).

43 Be to, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, jog vien to, kad egzistuoja po atitinkamos valstybės narės stojimo Sąjungai dienos atsiradusi aplinkybė, kuri susijusi su iki šios dienos buvusiomis aplinkybėmis ir yra jų pasekmė, nepakanka, kad Teisingumo Teismui būtų suteikta jurisdikcija atsakyti į prejudicinius klausimus dėl direktyvos išaiškinimo (2018 m. birželio 27 d. Sprendimo *Varna Holideis*, C-364/17, EU:C:2018:500, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

44 Vadinas, tai, kad tiksliai už pagrindinį byloje aptariamą paslaugų mokėtina suma buvo nustatyta tik po Vengrijos stojimo Sąjungai dienos ir dėl to visa ši suma buvo sumokėta ir su šia paslauga susijusi sąskaita faktūra, kuria remiantis buvo pasinaudota pagrindinį byloje aptariama teise atskaitė, pateikta tik po šios dienos, pagrindinės bylos aplinkybėmis negali suteikti Teisingumo Teismui jurisdikcijos aiškinti Šeštąją direktyvą arba Direktyvą 2006/112, nes visos šios faktinės aplinkybės neatsiejamai susijusios su paslauga, dėl kurios yra aišku, kad ji buvo suteikta prieš stojant (pagal analogiją žr. 2018 m. birželio 27 d. Sprendimo *Varna Holideis*, C-364/17, EU:C:2018:500, 31 punktą).

45 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos atsakyti į *Kúria* (Aukščiausiasis Teismas) pateiktus klausimus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

46 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (dešimtoji kolegija) nusprendžia:

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos atsakyti į *Kúria* (Aukščiausiasis Teismas, Vengrija) pateiktus klausimus.

Parašai.

* Proceso kalba: vengr?.